

Επιμέλεια Γιώργος Χατζηβασίλης

ΤΑ ΜΑΘΑΤΕ ΤΑ ΝΕΑ;

Η ΠΑΙΔΕΡΑΣΤΙΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΕΠΙΛΟΓΗ, ΕΙΝΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑ Ο Καρδινάλιος και ο πολιτικός παρατρεχάμενος στο εδώλιο

Το έχω αναφέρει πολλές φορές πως εδώ στην Αυστραλία ζούμε παράλληλους βίους με την Ελλάδα όσον αφορά σε πολλά θέματα. Ίσως πρόκειται για συμπτώσεις, αλλά πρόκειται για πολλές και μια από αυτές είναι η πρόσφατη δίκη και καταδίκη για παιδεραστία δύο επωνύμων. Στην Αυστραλία καταδικάστηκε ο καρδινάλιος Τζορτζ Πελ, ένας κορυφαίος ιεράρχης, ο τρίτος αξιωματούχος στο Βατικανό μετά τον Πάπα και στην Ελλάδα ο Νίκος Γεωργιάδης, ένας πρώην βουλευτής της Ν.Δ. και από ό,τι διαβάζω ένας πολιτικός παρατρεχάμενος από αυτούς τους δήθεν «συμβούλους» που χρησιμοποιούν τους φίλους οι κομματάρχες στην Ελλάδα.

Οι δύο υποθέσεις δεν είναι ακριβώς οι ίδιες γιατί ο Νίκος Γεωργιάδης «χρησιμοποίησε» για ερωτική συνεύρεση νεαρούς άνω των 15 χρόνων που τους πλήρωσε, ενώ ο Τζορτζ Πελ κακοποίησε σεξουαλικά κάποια παιδάκια που υποτίθεται ότι έπρεπε να προστατεύει. Ένα κοινό και παράδοξο γεγονός είναι ότι και οι δύο βρήκαν υποστηρικτές στα συντηρητικά κόμματα, Λίμπεραλ εδώ και Νέα Δημοκρατία εκεί, ενώ υποτίθεται ότι οι συντηρητικοί δεν ανέχονται αυτούς που θεωρούν σεξουαλικά «ανώμαλους». Είναι γνωστή η μαχητική αντίδραση των συντηρητικών στην νομιμοποίηση του γάμου ανάμεσα σε ομοφυλόφιλους, ενώ παράδοξως ανέχονται την παιδεραστία, ή μάλλον κάνουν πως δεν την βλέπουν παρά τις

δικαστικές αποφάσεις, που ήταν πολύ διαφορετικές στις δύο πατρίδες μας.

Στην Ελλάδα, ο Νίκος Γεωργιάδης καταδικάστηκε σε 28 μήνες φυλάκιση με... αναστολή, βεβαίως βεβαίως γιατί στην Ελλάδα όλοι οι επώνυμοι καταδικάζονται άμα λάχει με αναστολή, ενώ οι καθαρίστριες δεν απολαμβάνουν τέτοια προνόμια ούτε για μικρότερα «εγκλήματα». Στην Αυστραλία η Δικαιοσύνη λειτουργεί εντελώς διαφορετικά, είναι αμείλικτη όταν τιμωρεί επώνυμους και προκλητικά επεικές όταν τιμωρεί ανώνυμους κακοποιούς. Στην Αυστραλία είναι συνηθισμένο φαινόμενο να φυλακίζονται για τα εγκλήματά τους, μεγαλοεπιχειρηματίες, υπουργοί, δικαστές και καρδινάλιοι, όπως τον Τζορτζ Πελ μόλις αποδείχτηκε η ενοχή του και μέχρι να εκδικαστεί ή έφρεσή του, ενώ στην Ελλάδα ο Νίκος Γεωργιάδης όχι μόνο κυκλοφορεί ελεύθερος αλλά κάνει και ταξίδια στο εξωτερικό. Εξαιρεση, μόνο ο Ακς Τσοχατζόπουλος που πλήρωσε ακριβά όλα τα εγκλήματα των πολιτικών απαιτήσεων που βαφτίστηκαν στην κολυμβήθρα του Σιλωάμ.

Χαρακτηριστικό είναι και το γεγονός ότι σύμφωνα με δηλώσεις πρώην φυλακισμένων, στη φυλακή απειλείται η σωματική ακεραιότητα του Τζορτζ Πελ επειδή οι φυλακισμένοι εγκληματίες μισούν τους παιδεραστές. Από την χλιδατή ζωή στο Βατικανό, ο Τζορτζ Πελ ζει τώρα 23 ώρες την ημέρα μόνος σε ένα κελί όπου οι δεσμοφύλακες τον παρακολουθούν για να μην αυτοκτονήσει,

αλλά και για να τον προστατέψουν από βίαιους φυλακισμένους.

Ο Νίκος Γεωργιάδης, ομολογουμένως δεν «κακοποίησε» σεξουαλικά τους νεαρούς, όμως καταδικάστηκε επειδή «χρησιμοποίησε» σεξουαλικά τα θύματα μαστροπών, του λεγόμενου trafficking, για το οποίο γράφει η Ελενα-Ολγα Χρησιτίδη, ψυχολόγος επιστημονικά υπεύθυνη Ελληνικού Προγράμματος Πιστοποίησης Θυμάτων Βασανιστηρίων:

«Το trafficking είναι ένα από τα παραβιαστικότερα πεδία ανθρώπινης εκμετάλλευσης και κακοποίησης. Τα θύματά του υπόκεινται σε ακραία εκμετάλλευση, πολύ συχνά οικονομική και σεξουαλική ταυτόχρονα. Υποχρεώνονται σε παροχή υπηρεσιών σεξ, βιάζονται, κακοποιούνται και αποστερούνται έπειτα το μεγαλύτερο (ή όλο) κομμάτι της χρηματικής «αμοιβής» της εκμετάλλευσής τους. Τα κυκλώματα αυτά εκμεταλλεύονται ως σκλάβους χιλιάδες ανθρώπους, γυναίκες αλλά και ανήλικα άτομα κάθε φύλου, και αποτελούν το σκλαβοπάζαρο του 21ου αιώνα στη δικαιοματική Ευρώπη.

Και εδώ η ηθική απαξία της πράξης του Ν. Γεωργιάδη, εφόσον ισχύουν τα παραπάνω, πολλαπλασιάζεται. Γιατί θα σήμαινε ότι γνώριζε, χρησιμοποίησε και χρηματοδότησε ένα από αυτά τα κυκλώματα. Και απόλαυσε «υπηρεσίες» θυμάτων, ξανά και ξανά. Συμβάλλοντας στη συνέχιση της παραβίασής τους, στην πλήρη υποτίμηση της ανθρωπίνης

αξιοπρέπειας και στην ακραία εργασιακή εκμετάλλευση. Μάλιστα ακριβώς λόγω της πολλαπλής παραβιαστικότητας και ακραίας βίας που συνεπάγεται η χρήση των υπηρεσιών trafficking, στον ελληνικό ποινικό κώδικα προβλέπεται η τιμωρία και των ληπτών των υπηρεσιών αυτών (Ν. 3064/2002).

Απασχόλησε, όμως, την κοινή γνώμη το ότι πιθανόν κακώς δεν διερευνήθηκε ή δεν καταδικάστηκε για λήψη υπηρεσιών trafficking ο Ν. Γεωργιάδης με το ότι τα θύματα ήταν ανήλικα σε βαθμό να μιλάμε για παιδεραστία; Όχι και τόσο.

Καταδικάστηκε μήπως η σωματεμπορία ανάλογα με την παιδεραστία στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης; Επίσης όχι.

Αρκεί η -ακόμα και χωρίς παιδεραστία- ακραία εκμετάλλευση σε βάρος κοινωνικά μη προνομιούχων ανηλίκων για να θεωρηθεί μια πράξη ειδικής και καταδικαστέα από θεσμούς, κόμματα και φορείς συνολικά; Και εδώ η απάντηση μπορεί δυστυχώς να είναι η ίδια: μάλλον όχι.»

Σαν πατέρας και παππούς, άποψή μου είναι πως είτε παιδεραστία το πούμε, είτε trafficking, ή σωματεμπορία από συμμορίες μαστροπών, δεν είναι προσωπική μας επιλογή όταν χρησιμοποιούμε τα θύματά τους, πρόκειται για απεχθές έγκλημα κατά της ανθρωπότητας και έτσι πρέπει να αντιμετωπίζεται.

Οικογενειακή βία

Τόσο οι Λίμπεραλ, όσο και οι Εργατικοί υπόσχονται να δαπανήσουν εκατοντάδες εκατομμύρια δολάρια - βρισκόμαστε σε προεκλογική περίοδο - για την προστασία γυναικών που υποφέρουν βάνουσους συντρόφους, επειδή δεν έχουν χρήματα για να εγκαταλείψουν την κόλαση στο σπίτι τους. Καλά όλα αυτά, αλλά θα ήθελα να γνωρίζω πόσα χρήματα θα χρησιμοποιήσουν για να μην χρειάζονται προστασία οι γυναίκες από βίαιους άνανδρους.

Αν δεν αλλάξει η κουλτούρα του αθλητή, του πθοποιού ή του πολιτικού, αλλά και του οποιουδήποτε τζογλανιού που νομίζει ότι η γυναίκα είναι μόνο σεξουαλικό εργαλείο που έχουν δικαίωμα να κακοποιούν βάνουσα, να βιάζουν και να σκοτώνουν ακόμη μια ή δύο γυναίκες κάθε βδομάδα, τα χρήματα που υπόσχονται δεν θα είναι αρκετά για την προστασία της Γυναίκας, της Μάνας, ή της Αδελφής.

Η αρχή έχει γίνει με τις διαμαρτυρίες γυναικών σε όλο τον κόσμο για την σεξουαλική κακοποίηση τους, όμως η κοινωνία πρέπει να πάρει την σκυτάλη και να επιβάλει τους κανόνες της.

ποσή τους, όμως η κοινωνία πρέπει να πάρει την σκυτάλη και να επιβάλει τους κανόνες της.

Βενεζουέλα

Οι απειλές για εισβολή ξένων δυνάμεων στη Βενεζουέλα, ή και στην αποσταθεροποίηση της Δημοκρατίας είναι απαράδεκτες, όμως, ο Μαδούρο παίζει με την φωτιά όσο καθυστερεί τις γενικές εκλογές ακόμη και για την προεδρία της χώρας του. Η συμπεριφορά του μού θυμίζει τον Ασάνι της Συρίας και με τρομάζουν οι συνέπειες ενός εμφυλίου πολέμου επειδή ο Μαδούρο φοβάται την ευθυμότητα του λαού του σε ελεύθερες εκλογές. Δεν έκρυψα ποτέ την απέχθειά μου σε παρεμβάσεις στα εσωτερικά άλλων χωρών, ούτε την αντιπάθειά μου στην δικτατορική αντιμετώπιση της λαϊκής διαμαρτυρίας και δεν μ' ενδιαφέρει αν ο δικτάτορας είναι δεξιός, αριστερός ή αδιάφορος, γιατί άσπρος σκύλος, μαύρος σκύλος, όλοι οι σκύλοι μια γενιά.

Στην Δημοκρατία η μόνη λύση όταν υπάρχει εθνικός διχασμός είναι οι εκλογές και αυτή η

λύση θα εφαρμοστεί ο... συριζομαδούρος Αλέξης Τσίπρας, με τις εκλογές για την αυτοδιοίκηση, για το ευρωκοινοβούλιο και τις εθνικές εκλογές. Παρεμπιπτόντως, εμείς στη ΝΝΟ θα ψηφίσουμε σε μερικές ημέρες για το πολιτειακό κοινοβούλιο, αλλά και στις εθνικές εκλογές τον Μάιο, αν δεν καταλάβετε ότι βρισκόμαστε σε προεκλογική περίοδο.

ΣΚΙΤΣΟ

**Το ότι στεκόμαστε
όρθιοι δεν σημαίνει
πως έχουμε
ξυπνήσει κιόλας**